

РЕШЕНИЕ

№ 1434

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10341** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г. С. Д. срещу Решение № Ц2153-21-68/05.10.2020г. на директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена подадената срещу Разпореждане № [ЕГН]/17.07.2020 г. на длъжностно лице на ПО ТП на НОИ-С. град жалба като неоснователна.

В жалбата е посочено, че оспореният акт е незаконосъобразен, като се оспорва началната дата на отпускане на пенсията. Искането до съда е същият да бъде отменени да й се отпусне пенсия от 09.04.2020г.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена, като бъде отменено процесното решение.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ-С. град в съдебно заседание се представлява от юрк. М., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заявление Заявление № 2113-21-1594 от 09.04.2020 г. Г. С. Д. е поискала

да и бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/, към което са приложени изискуемите документи визирани в чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/. Към датата на подаденото заявление 09.04.2020 г. Д. има навършена възраст 61 години 00 месеца и 00 дни и по представените документи за осигурителен стаж е зачетен такъв от трета категория -41 години 05 месеца 26 дни.

След направена преценка с разпореждане № [ЕГН]/34/12.05.2020 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на Г. Д. на основание чл. 68, ал. 1-3 от КСО, поради неизпълнение на законовото изискване за навършена възраст за придобиване право на пенсия, а именно 61 години 06 месеца.

Административният орган е приел, че Г. Д. няма право на исканата пенсия към 09.04.2020 г. /дата на заявлението/, тъй като не отговаря на условието на чл. 68, ал.1-3 от КСО т.е не е навършила изискуемата възраст от 61 години 06 месеца за жените за 2020 г.

На 10.07.2020 г. Д. подава жалба с вх. № Ц 1012-12-392, с която възразява срещу постановения отказ на пенсия, в която сочи, че със заявлението от 09.04.2020 г., не е конкретизирала основанието за пенсиониране, тъй като образец УП 1 не съдържа графа за отбелязване правното основание на което заявителят иска да бъде пенсиониран.

При разглеждане на подаденото заявление обр.УП-1 на 09.04.2020 г. е установено, че в същото няма направено изрично искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер, и че с жалбата Д. за първи път е формулирала такова искане.

С оглед обстоятелството, че с жалба вх. № Ц 1012-21-392 от 10.07.2020 г. лицето прави изрично искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер, същата е приета и разгледана, като заявление за отпускане на пенсия на основание чл.68а от КСО.

Въз основа на събраните данни и след направена преценка на правото на пенсия, с разпореждане № [ЕГН] от 17.07.2020 г. на Ръководител „ПО“, на Г. С. Д. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68а от КСО, считано от 10.07.2020 г. - датата на направеното искане. Пенсията е отпусната в минимален размер съгласно чл. 70, ал.2 от КСО до определяне на действителния ѝ размер. Разпореждането е оспорено по административен ред.

Издадено е с Решение № Ц2153-21-68/05.10.2020г. на директора на ТП на НОИ - С. град, оспорено в настоящото производство, с което е потвърдено оспореното разпореждане.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117, ал. 4 от КСО. Потвърденото Разпореждане № [ЕГН]/17.07.2020г. също е издадено от компетентен орган ръководител на пенсионното осигуряване в ТП на НОИ-С. град.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото е издадено при спазване на законоустановената форма. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 68а, ал. 1 от КСО лицата, които имат изискуемия осигурителен стаж по чл. 68, ал. 2, могат по тяхно желание да се пенсионира до една година по-рано от

възрастта им по чл. 68, ал. 1. Пенсията се отпуска от датата на заявлението и се изплаща в намален размер пожизнено.

По силата на чл.70, ал.14 от КСО размерът на пенсията по чл. 68а се намалява с 0,4 на сто за всеки недостигащ месец до навършване от лицето на възрастта му по чл. 68, ал.1. Съгласно чл.15б от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ при изчисляване размера на пенсията по чл. 68а от КСО намалението от 0,4 на сто е за всеки недостигащ месец, включително непълн, до навършване на лицето на възрастта му по чл. 68, ал . 1 от КСО.

Предвид обстоятелството, че пенсията по чл. 68а от КСО се изплаща в намален размер пожизнено, законодателят е регламентирал, че отпускането ѝ се извършва само по желание на лицата, които имат изискуемия осигурителен стаж по чл. 68, ал. 2, но не са навършили възрастта по чл. 68, ал. 1. Преценката на правото и отпускането на пенсия по чл. 68а от КСО се извършва само въз основа на изрично направено искане от лицата за отпускане на пенсия в намален размер, като пенсията се отпуска от датата на заявлението.

От представените с административната преписка документи се установява, че в подаденото на 09.04.2020 г. заявление Г. Д. не е направила изрично искане за отпускане на пенсия в намален размер, като за първи път заявява това едва с подадената жалба вх. № Ц 1012-21-392 от 10.07.2020 г. Твърдяното от жалбоподателката, че в заявление с вх. № 2113-21-1594 от 09.04.2020 г. не е направила изрично искане за пенсиониране по чл. 68а от КСО, поради липсата в образец УП-1 на графа - "желани правни основания за пенсиониране", не противостои на изричната разпоредба на чл. 68а, ал.1 КСО.

С оглед на това отпусканата пенсия за ранно пенсиониране при условията на чл. 68а КСО при недостигаща възраст и определен стаж, определена в намален размер е законосъобразно отпускната от 10.07.2020г.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК, направеното искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и същото следва да се присъди в размер на 100.00 лв. на основание чл. 78,ал. 8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр.с чл.144 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, VII състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. Д. срещу Решение № Ц2153-21-68/05.10.2020г. на директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена подадената срещу Разпореждане № [ЕГН]/17.07.2020 г. на длъжностно лице на ПО ТП на НОИ-С. град жалба като неоснователна.

ОСЪЖДА Г. С. Д., да заплати по сметката на ТП на НОИ – [населено място], сумата в размер на 100.00 лв. / сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: